

Fra Yngve Kristiansen

28. Jan. 1954.

100082

Personlig.

Herr prisdirektør Wilhelm Thagard,
Prisdirektoratet,
Oslo.

Jeg har hatt anledning til å se Deres brev av 8. mars 1951 til O. Sciötz, Barkåker angående "landssviklovens" tilblivelse og hensikt.

I dette brev skriver De bl. a. : "Anordningen er på mange punkter blitt fullstendig misoppfattet. Den medførte ingen straffeskjerpning men ga adgang til å idømme mildere straffer enn det var adgang til etter de tidligere gjeldende bestemmelser."

Det er imidlertid vanskelig å forstå berettigelsen av en slik karakteristikk av loven og dens hensikt når en erindrer bl.a. at Undersøkelsekommisjonen av 1945 karakteriserte den som "mere en dom enn en lov" og antydte at den burde vært uskrevet, at der samtidig innførtes den hårdeste lovskjerpelse som det står i menneskelig makt å innføre- nemlig innføringen av dødsstraffen med tilbakevirkende kraft, at det ikke ble reist tiltale mot de ca. 200.000 tyskerarbeidere som ikke var medlemmer av Nasjonal Samling og som frivillig tok arbeid hos de tyske militære myndigheter for økonomisk vinnings skyld.

Den samme fremgangsmåte kunne i alle tilfeller like godt ha vært brukt overfor medlemmene av Nasjonal Samling, hver av de fleste ikke engang tok tyskerarbeide. Når det ikke trengtes noen ny lov for å unlåte påtale overfor tyskerarbeiderne som positivt "støttet fienden i råd og dåd" ved frivillig arbeid på befestningsanleggene, så trengtes de ennå mindre noen ny lov for å beskytte medlemmene av Nasjonal Samling mot tidligere gjeldende norsk lov som de angivelig kunne rammes av. Nasjonal Samling var etter de gamle lover et fullt lovlig parti med fullt lovlig medlemskap. Det såkalte kollektive ansvar ved medlemskap i et lovlig politisk parti er oppfunnet for anledningen.

Det må derfor etter min mening foreligge et fullt forsvarlig grunnlag for å gå ut fra at en kommer den ufarvete sandhet

